

אֶגֶרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָרֹמִיִּים

16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים² אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש³ על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר⁴ אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו⁵ אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו⁶ אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח⁷ לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלום לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח⁸ בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם⁹ כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם¹⁰ בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם¹¹ כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקו!¹² והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי!¹³ ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים¹⁴ מחייב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים¹⁵ לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי!¹⁶ כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני!¹⁷ כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה¹⁸ כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה¹⁹ יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה²⁰ כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל²¹ יען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבעה²² ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים²³ וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה²⁴ על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו²⁵ אשר המירו אמת האלהים בכזב ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן²⁶ בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרך בשלא כדרך

²⁷ וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם

²⁸ וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן

²⁹ וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות

³⁰ הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם

³¹ נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים

³² יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם

הפרק 2

לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדין תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדין תעשה כמעשהו

² וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה

³ ואתה בן אדם הדין את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים

⁴ או התבזז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה

⁵ ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו

⁶ אשר ישלם לאיש כמעשהו

⁷ למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים

⁸ ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה

⁹ צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני

¹⁰ וכבוד והדר ושלוה לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני

¹¹ כי אין משא פנים עם האלהים

¹² כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו

¹³ כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו

¹⁴ כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם

¹⁵ בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות

¹⁶ ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו

¹⁷ הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים

¹⁸ וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע

¹⁹ ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך

²⁰ מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה

²¹ ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב

²² אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש

²³ תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה

²⁴ כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב

²⁵ הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה

²⁶ לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה

²⁷ והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה

²⁸כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה

²⁹כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים

הפרק 3

עתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה

²הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים

³כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים

⁴חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה בשפטך

⁵ואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר

⁶חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם

⁷כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא

⁸ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק

⁹ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא

¹⁰ככתוב אין צדיק אין גם אחד:

¹¹אין משכיל אין דרש את אלהים

¹²הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד:

¹³קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו

¹⁴אשר אלה פיהם מלא ומררות

¹⁵רגליהם ימהרו לשפך דם

¹⁶שד ושבר במסלותם

¹⁷ודרך שלום לא ידעו

¹⁸אין פחד אלהים לנגד עיניהם

¹⁹ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים

²⁰וען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא

²¹ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים

²²והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל

²³כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה

²⁴ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע

²⁵אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים

²⁶להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע

²⁷ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה

²⁸לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה

²⁹או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא

³⁰כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה

³¹ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה

הפרק 4

לעתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר¹
²כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים
³כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה
⁴הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב
⁵אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה
⁶כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו
⁷אשרי נשוי פשע כסוי חטאה
⁸אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון
⁹ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו
לצדקה
¹⁰ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו
¹¹ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם
ערלים למען אף להם תחשב הצדקה
¹²ולחיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה
לו לאברהם בעודנו בערלתו
¹³כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת
האמונה
¹⁴כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה
¹⁵כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה
¹⁶על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם
כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו
¹⁷ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר
לא היה כמו הוה
¹⁸באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך
¹⁹ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה
²⁰ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים
²¹וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו
²²על כן גם נחשבה לו לצדקה
²³ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו
²⁴כי אם גם למעננו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים
²⁵אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו

הפרק 5

לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח
²אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד
האלהים
³ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות
⁴והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקוה
⁵והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו
⁶כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים
⁷הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאנו לבו

⁸ אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים
⁹ ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף
¹⁰ כי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו
¹¹ ולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו
את הרצו!
¹² לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם
מפני אשר כלם חטאו
¹³ כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה
¹⁴ אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר
הוא דמות העתיד לבוא
¹⁵ אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו
עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח
¹⁶ ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות
מפשעים רבים
¹⁷ כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי עדף החסד ומתנת הצדקה ימלכו
בחיים על ידי האחד ישוע המשיח
¹⁸ לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים
¹⁹ כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים
לצדיקים
²⁰ אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא עדף ממנו החסד:
²¹ למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח
אדנינו

הפרק 6

אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד:
² חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו
³ או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו
⁴ לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם
אנחנו בחיים מחדשים
⁵ כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחיתו
⁶ באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד
עבדים לחטא
⁷ כי אשר מת הוא נקה מן החטא
⁸ והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו
⁹ באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד:
¹⁰ כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים
¹¹ וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו
¹² אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנטות אחריה בתאותיו
¹³ [21-31] גם אל תכינו את אבריכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים
מעם המתים ואבריכם כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בככם יען אינכם תחת יד
התורה כי אם תחת יד החסד:
¹⁴ [21-31]
¹⁵ ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה
¹⁶ הלא ידעתם כי לאשר תתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר

תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי צדקה

¹⁷ אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תכונת הלקח אשר נמסרתם לו

¹⁸ שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה

¹⁹ כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפניכם הכינותם את אבריכם לעבודת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכינו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש

²⁰ כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה

²¹ ומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריתם המות

²² אכן עתה בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם

²³ כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדנינו

הפרק 7

א ו הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו

² כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה

³ והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר

⁴ לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים

⁵ כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעלות באברינו לעשות פרי למות

⁶ אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב

⁷ אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד

⁸ וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא

⁹ ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא

¹⁰ ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות

¹¹ כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה

¹² ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה

¹³ הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה

¹⁴ כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא

¹⁵ כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אותו אני עשה

¹⁶ ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא

¹⁷ ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי!

¹⁸ כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי!

¹⁹ כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה

²⁰ ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי!

²¹ ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע

²² כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים

²³ אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויוליכני שבי לתורת החטא אשר באברי!

²⁴אוי לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה

²⁵אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו [(אגרת פולוס השליח אל הרומאים / Romans 7:26) לכן בשכלי הנני עבד לתורת האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא]

הפרק 8

על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח

²כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות

³כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר

⁴למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח

⁵כי אשר המה לבשר בעיני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעיני הרוח יחשבו

⁶כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום

⁷וען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה

⁸ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים

⁹ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו

¹⁰ואם המשיח בקרבכם אזי הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה

¹¹ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויותיכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם

¹²לכן אחי חיבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר

¹³כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתון ואם על ידי הרוח תמותנו את מעללי הבשר חיה תחיו

¹⁴כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה

¹⁵כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו

¹⁶והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו

¹⁷ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד

¹⁸כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו

¹⁹כי הבריאה תערג ועיניה תלויית להתגלות בני אלהים

²⁰כי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה

²¹אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים

²²כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנח

²³ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גויתנו

²⁴כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה

²⁵אבל אם נקוה לאשר לא ראינו נחכה לו בסבלנות

²⁶וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפגיע בעדנו באנחות עמקות מדבר

²⁷והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפגיע בעד הקדושים

²⁸והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם

²⁹כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים

³⁰ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם

גם פאה

³¹ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו

³²אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל

³³מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק

³⁴ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפגיע בעדנו

³⁵מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב

³⁶ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבח

³⁷אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו

³⁸ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד:

³⁹לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו

הפרק 9

אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש

²כי גדול עצבוני ואין קץ לדאבון לבי:

³כי מי יתן היתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי:

⁴אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריתות ומתן התורה והעבודה וההבטחות

⁵ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן

⁶אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה

⁷ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע

⁸כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע

⁹כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן

¹⁰ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו

¹¹כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך

מעשים כי אם כרצון הקרא

¹²נאמר לה כי רב יעבד צעיר:

¹³ככתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי:

¹⁴אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה

¹⁵כי למשה אמר וחסנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם

¹⁶ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם

¹⁷כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ

¹⁸ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יקשהו

¹⁹וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב

²⁰אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני:

²¹אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון

²²ומה אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון

²³להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד:

²⁴והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים

²⁵כדברו בהושע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה

²⁶והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל ח:

²⁷ וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה

²⁸ כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ

²⁹ וכאשר אמר ישעיהו לפני לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו

³⁰ ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה

³¹ וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע

³² ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התנגפו באבן נגף

³³ ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש

הפרק 10

אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו

² כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת

³ כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו

⁴ כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו

⁵ כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם

⁶ והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח

⁷ או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים

⁸ אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים

⁹ כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע

¹⁰ כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה

¹¹ כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש

¹² ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו

¹³ כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט

¹⁴ ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד

¹⁵ ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב

¹⁶ אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו

¹⁷ לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים

¹⁸ ואמר הכי לא שמעו אמנם בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם

¹⁹ ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בגוי נבל אכעיסכם

²⁰ וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללא שאלו

²¹ ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה

הפרק 11

אבן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימין

² לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באלהיו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמה

³ יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי

⁴ אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל

⁵ וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד

⁶ ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה

⁷ ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם

⁸ ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה

⁹ ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם

¹⁰ תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:

¹¹ ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם

¹² ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה

¹³ כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי אפא

¹⁴ לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם

¹⁵ כי אם געילתם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים

¹⁶ ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים

¹⁷ וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו

¹⁸ אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך:

¹⁹ וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי!

²⁰ כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתגאה כי אם ירא

²¹ כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך:

²² לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע

²³ וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם

²⁴ כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בזית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם

²⁵ כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים

²⁶ ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב

²⁷ ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם

²⁸ הן לפי הבשורה שנזארים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות

²⁹ כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו

³⁰ כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה

³¹ כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו

³² כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם

³³ מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא

³⁴ כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו

³⁵ או מי הקדימו וישלם לו

³⁶ הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן

הפרק 12

1 עתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית

² ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם

³ כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים

⁴כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים
⁵כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא
⁶ויש לנו מתנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה
⁷ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה
⁸ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות
⁹האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב
¹⁰באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו
¹¹שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון
¹²שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה
¹³השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים
¹⁴ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו
¹⁵שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים
¹⁶לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם
¹⁷אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם
¹⁸אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם
¹⁹אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה
²⁰לכן אם רעב שנאך האכילו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על ראשו
²¹אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב

הפרק 13

כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו
²לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם
³כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה
⁴כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע
⁵על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו
⁶כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת
⁷לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד
⁸ואל תהיו חייבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה
⁹כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך
¹⁰האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה
¹¹וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין
¹²הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור
¹³וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה
¹⁴כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאגו לבשרכם אך לא להגביר התאות

הפרק 14

א את החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות
²יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק
³האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים
⁴מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו
⁵יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שוים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו
⁶השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל
 כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים
⁷כי אין איש מאתנו אשר יחיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו
⁸כי כאשר נחיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות לאדון הננו
⁹כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים
¹⁰ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תבז לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין
 אלהים
¹¹כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים
¹²הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים
¹³לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מכשול או מוקש
¹⁴ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבנו לו לטמא
¹⁵ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר
 בעדו מת המשיח
¹⁶לכן הזהרו פן יהיה טובכם לגדופים
¹⁷כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש
¹⁸והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים
¹⁹ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו
²⁰אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו
 במכשל לבו
²¹טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש
²²יש לך אמונה תהי לך לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו
²³ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא;

הפרק 15

א עלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו
²כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה
³כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפין נפלו עלי;
⁴כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים
⁵ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע
⁶אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח
⁷על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים
⁸ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר
 לאבות
⁹והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה
¹⁰ואומר הרנינו גוים עמו
¹¹ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים
¹²וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו

¹³ ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלוש באמונה למען תעמדו תקוכם בגבורת רוח הקדש

¹⁴ והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו

¹⁵ אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים

¹⁶ להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש

¹⁷ על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים

¹⁸ כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו

¹⁹ בגבורת אתות ומופתים ובגבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח

²⁰ בהשתדלי להגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים

²¹ כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו

²² וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושנים מבוא אליכם

²³ אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות

²⁴ אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה

²⁵ אמנם עתה אלכה ירושלימה לעזור את הקדושים

²⁶ כי מקדוניה ואכיא הואילו לתת משאת נדבה לאביוני הקדושים אשר בירושלים

²⁷ כי הואילו ואף מחיבים הם להם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הגוף

²⁸ לכן כשגמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה אז אעברה דרך ארצכם לאספמיא

²⁹ וידוע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח

³⁰ ואני מעורר אתכם אחי באדנינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעתיר בעדי אל האלהים

³¹ למען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי לשם ירושלים

³² ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם

³³ ואלהי השלום עם כלכם אמן

הפרק 16

הנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי:

² אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי:

³ שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע

⁴ ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם

⁵ שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח

⁶ שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו

⁷ שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח

⁸ שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו

⁹ שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי:

¹⁰שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס

¹¹שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו

¹²שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו

¹³שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי!

¹⁴שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס יהרמיס והאחים אשר אתם

¹⁵שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם

¹⁶שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם

¹⁷ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם

¹⁸כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים

¹⁹כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע

²⁰ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם

²¹טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם

²²אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו

²³גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם

²⁴חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן

²⁵ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם

²⁶ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה

²⁷לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן